

ท้อไอเสียน

เทอร์โบ

ใกล้ ๆ จะหมดปีงบประมาณ

ทุกส่วนราชการจะต้องสำรวจสภาพการใช้งบประมาณของคุณ

ว่าส่วนไหนที่มีเงินในหมวดใดเหลืออยู่บ้าง จะใช้เงินที่เหลือในหมวดนั้นได้หรือไม่

และสมควรจะใช้เงินนั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างไร

จึงมักจะพบเห็นอยู่บ่อยว่า ส่วนราชการบางแห่งจะจัดการฝึกอบรมข้าราชการในเดือน
สิงหาคม-กันยายน มากที่สุด

ซึ่งที่จริง ก็ไม่ควรจะทำเช่นนั้น เพราะอาจวางแผนการฝึกอบรมไว้ทั้งปีได้

แต่ก็ไม่เป็นไร เพราะในความคิดของ “เทอร์โบ” นั้น การพัฒนาข้าราชการเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น

และจะพัฒนาเมื่อไรก็ได้ ขอให้ทำเถอะ

แต่การพัฒนาที่ต้องคำนึงถึงสภาวะการณ์ต่าง ๆ ประกอบด้วย

อย่างบางแห่งที่เป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์คริกโครม

เพราะจัดการพัฒนาข้าราชการโดยการให้ไปศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศเป็นคณะใหญ่ ๆ

หรือพัฒนาข้าราชการแถมพ่วงโดยการนำลงล่องเรือสำราญด้วย เป็นต้น

ซึ่งก็อาจจะหนักข้อไปสักหน่อย เมื่อเทียบกับสภาวะเศรษฐกิจของชาติในขณะนี้

ซึ่งหากจะเลือกใช้วิธีการพัฒนาข้าราชการโดยเสียเงินงบประมาณให้น้อยที่สุด ก็จะเป็น
การช่วยชาติได้อย่างหนึ่ง

ครับ กลับมาถึงประเด็นที่จะต้องพูดถึง ก็คือการสำรวจเงินงบประมาณที่มีอยู่

ปรากฏว่าในหน่วยงานที่รับผิดชอบมีงบประมาณเหลืออยู่ไม่มาก เพียงประมาณ 1 หมื่นบาทเท่านั้น

เงินนี้สามารถนำมาซื้อวัสดุสำนักงานได้

จึงได้พิจารณาเห็นว่าน่าจะนำเงินจำนวนนี้ มาใช้ซื้อกระดาษโรเนียว

เพราะงานราชการ ยังมีความจำเป็นที่ต้องใช้กระดาษโรเนียวเป็นจำนวนมาก

* ลงในวารสารข้าราชการ ประจำเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม 2543

ที่จริงเรื่องทำนองนี้ได้ดำเนินการมานานหลายปี

แต่ทุก ๆ ปี ฝ่ายพัสดุ กองคลัง จะเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องนี้ให้

แต่ปีนี้ กองคลังได้มอบหมายให้ทุกหน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดซื้อวัสดุด้วยตนเอง

จะถือว่าเป็นการมอบอำนาจหรือถ่ายโอนอำนาจให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดก็ได้

จะซื้ออะไร จะทำอะไร ให้รู้จักวางแผนเอง หาซื้อเองตามความต้องการ คงต้องวงเล็บไว้ด้วยว่า จะได้ไม่มากนัก

อ้อ แต่การจัดซื้อเองนี้ คงต้องย้ำด้วยว่า ต้องดำเนินการตามระเบียบของทางราชการนะ ไม่ใช่ทำตัวเหมือนบริษัทของตนเอง จะซื้ออะไรตามใจและตามวิธีการที่ต้องการ

ครับ กลับมาที่เรื่องซื้อวัสดุเองต่อ

เจ้าหน้าที่ไปสืบราคากระดาษโรเนียว 80 แกรม ตามท้องตลาดแล้วปรากฏว่า ราคาริมละ 95 บาท ซึ่งรวมภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว

แต่ปรากฏว่า ซื้อไม่ได้ เพราะได้รับทราบจากกองคลังว่า กระดาษโรเนียวนี้ ต้องสั่งซื้อพิเศษจากบริษัทโรงงานอุตสาหกรรมกระดาษ บางปะอิน จำกัด แต่เพียงแห่งเดียวเท่านั้น

ในราคาริมละ 114 บาท ซึ่งยังไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

และเมื่อรวมแล้วก็คิดริมละ 121.98 บาท

แพงกว่าบริษัทเอกชนริมละ 26.98 บาท

ความที่อยากประหยัดเงินของชาติ เพราะซื้อจากบริษัทโรงงานอุตสาหกรรมกระดาษ บางปะอิน จำกัด แพงกว่าตั้งเยอะ จึงต้องสอบถามรายละเอียดว่าทำไมต้องเป็นเช่นนั้น

แล้วก็ถึงบางอ้อครับ เพราะบริษัทโรงงานอุตสาหกรรมกระดาษ บางปะอิน จำกัด เป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

ซึ่งรัฐบาลต้องเข้าไปอุ้มไว้ และก็อุ้มกันมานานหลายรัฐบาลแล้ว

เพราะคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2530 ได้มีมติในเรื่องการจัดซื้อหรือการใช้กระดาษ ไว้หลายประการ

รายละเอียดถ้าสนใจก็อ่านได้จากหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0202/ว 70 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2530

แต่ที่จะนำเสนอในที่นี้ ก็คือการจัดซื้อกระดาษ

มติคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ว่า ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้มีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

พูดง่าย ๆ ก็คือทุกหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจนั้นแหละ

ต้องจัดซื้อกระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษ ได้แก่ กระดาษแบบพิมพ์ต่อเนื่องสำหรับใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ สิ่งพิมพ์ แบบพิมพ์ แบบฟอร์ม หนังสือหรือสมุดต่าง ๆ

เฉพาะที่ผลิตจากบริษัท โรงงานอุตสาหกรรมกระดาษ บางปะอิน จำกัด แต่เพียงแห่งเดียว โดยวิธีกรณีพิเศษ

พูดง่าย ๆ อีกนั้นแหละว่า มตินี้ยกเว้นไม่ต้องใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อปี พ.ศ. 2530 คงจะเหมาะสมในตอนนั้น

ซึ่งไม่อยากจะศึกษาลึกให้ลงไป เพราะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อะไรมากนัก

เอาเป็นว่า ในวันนี้ มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว คงไม่น่าจะมีความเหมาะสม

เพราะในวันนี้ สถานะการณ์ต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป

เราคงจะได้รับทราบ และได้ยินการประชาสัมพันธ์เรื่องการปฏิรูปราชการหลายประการ และหลายรูปแบบ

ซึ่งมีทั้งเรื่องการปรับเปลี่ยนบทบาทของทางราชการใหม่

ให้ทำเฉพาะหน้าที่หลักของตัว หรือแปลงรูปเป็นองค์กรมหาชน

งานใดที่ไม่จำเป็นก็ปล่อยให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทน

โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจนั้น เราเน้นเรื่องการแปรรูป หรือการขายให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ

กระทรวงการคลังใช้งบประมาณเพื่อการประชาสัมพันธ์เรื่องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจหรือการขายรัฐวิสาหกิจหลายล้านบาท

จากตัวเลขราคากระดาษโรเนียวข้างบนนี้ จะเห็นว่า ในขณะนี้ เอกชนเขาทำได้ดีกว่า และในราคาที่ถูกลงกว่า

ดังนั้น จึงขอให้ช่วยพิจารณาว่า
 ถึงเวลาแล้วหรือยัง ที่รัฐจะเลิกอุ้มบริษัท โรงงานอุตสาหกรรมกระดาษ บางปะอิน จำกัด
 เพราะราคากระดาษที่แพงกว่าเอกชน ถึงริมละ 26.98 บาท
 ต้องจ่ายด้วยเงินภาษีของประชาชนทุกคน รวมทั้งของ “เทอร์โบ” ด้วย
 หากบริษัท โรงงานอุตสาหกรรมกระดาษ บางปะอิน จำกัด ไม่รู้จักพัฒนาตัวเองให้แข่งขัน
 กับเอกชนได้ โดยรัฐไม่ต้องอุ้ม
 ก็เห็นจะต้องรีบขายให้กับเอกชนเสียเถอะ
 จะไม่ขายก็ไม่ว่า เพราะ โลกในยุคปัจจุบันเป็นยุคแห่งการแข่งขัน
 แต่ขอให้อัยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเสียเถิด
 เพราะการที่ราชการทุกแห่งจะต้องเสียเงินงบประมาณจำนวนมากในการซื้อกระดาษแพง
 ไม่ใช่เรื่องที่ถูกต้อง
 ลองคิดดูซิครับ แพงถึงริมละ 26.98 บาท นั้น มากน้อยเพียงใด
 เพราะทางราชการยังใช้กระดาษอยู่เป็นจำนวนมาก
 แม้ว่าบางส่วนราชการ จะเริ่มนำระบบไร้กระดาษ (Paperless Office) มาใช้ โดยการใช้
 คอมพิวเตอร์แทนแล้วก็ตาม
 แต่ส่วนใหญ่แล้ว ราชการส่วนใหญ่ยังต้องใช้งบประมาณในการซื้อกระดาษเป็นจำนวน
 มาก

พูดถึงเรื่องคณะรัฐมนตรีมีมติบีบบังคับให้ส่วนราชการซื้อหรือใช้บริการของรัฐ โดยราคา
 แพงกว่าของเอกชน ยังมีอีกเป็นจำนวนมาก
 เท่าที่พอจะรวบรวมได้ก็มีหลายแห่ง เช่น
 บริษัทแรกก็คือบริษัท การบินไทย จำกัด ซึ่งตอนนี้เป็นบริษัทมหาชนแล้วด้วย
 คณะรัฐมนตรีโอบอุ้มอยู่ตั้งแต่ยังไม่เป็นบริษัทมหาชนจนถึงปัจจุบัน
 เพราะคณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดให้ต้องซื้อบัตรโดยสารเครื่องบินจากบริษัทการบินไทย
 จำกัด (มหาชน) แต่เพียงแห่งเดียว
 หมายความว่า ไม่ว่าจะบินโดยเครื่องบินของสายการบินใด ซึ่ง การบินไทย บินไปถึง
 หรือไม่ถึงก็ตาม
 แต่ก็ต้องซื้อจากการบินไทย

พูดกันง่าย ๆ ชัด ๆ ก็คือ ให้ การบินไทย กินค่าหัวคิว (Commission) จากทางราชการเสียก่อน

อ้อ เดียวจะว่าลอกมตีมาไม่หมด

เพราะคณะรัฐมนตรีกำหนดว่า หากส่วนราชการใดประสงค์จะซื้อจากบริษัทอื่น โดยตรง ก็ยอมทำได้ แต่ต้องสืบราคาจากบริษัทการบินไทยเป็นลายลักษณ์อักษร และให้การบินไทยแจ้งราคาเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 5 วัน นับตั้งแต่วันรับหนังสือก่อน (ถ้าส่งทางไปรษณีย์ ก็คงใช้เวลามากกว่านี้)

และจะต้องมีราคาต่ำกว่าของการบินไทยไม่น้อยกว่า 30%

ก็พอจะอนุมานได้ว่า บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขายให้ทางราชการแพงกว่าสายการบินอื่น ประมาณ 30%

อ้อ มติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนี้ มีหลายครั้ง แต่ครั้งหลังสุด คือหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0526.5/ว 116 ลงวันที่ 25 กันยายน 2539

ยังครับ ยังไม่หมด

ยังมีมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องเบตเตอร์รี่

และเรื่องยาม

สำหรับเรื่องยามนั้น เห็นด้วยครับ ที่ให้พิจารณาจ้างยามจากองค์การทหารผ่านศึกก่อน เพราะทหารผ่านศึกนั้น เราควรจะมีอะไรเป็นพิเศษให้กับเขาบ้าง หลังจากที่เสี่ยงชีวิตรับใช้ชาติมาแล้ว

แต่รัฐวิสาหกิจทุกแห่งที่พูดถึงน่าจะพิจารณากเลิกมติคณะรัฐมนตรีเสีย

เพราะรัฐวิสาหกิจทั้งหลายนั้น ได้รับเงินเดือน โบนัสและสวัสดิการดีกว่าภาคราชการมากมายนัก

จะไม่บ่นไม่ว่าเลยซักคำ หากจะมีรัฐวิสาหกิจแห่งใด จ่ายเงินเดือนและให้โบนัสและสวัสดิการให้แก่พนักงานเป็นจำนวนที่สูง หากรัฐวิสาหกิจนั้นบริหารงานโดยไม่ได้เอาเปรียบทางราชการและประชาชน

เรื่องมติคณะรัฐมนตรีในทำนองบังคับส่วนราชการที่ไปซื้อของราคาแพงกว่าเอกชนนี้ ก็ขอฝากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด้วย

ช่วยกรุณาสำรวจว่ามีเรื่องใดอีกบ้าง ที่มีลักษณะในทำนองนี้
แล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรี ขอให้หน่วยงานเจ้าสังกัด ไปพิจารณาเสียใหม่เกิด
อย่าให้ทางราชการต้องนำเงินภาษีของประชาชนไปอุ้มรัฐวิสาหกิจเหล่านี้

ไม่ทราบว่าการใช้อำนาจรัฐทำนองนี้ ประชาชนจะร้องเรียนผู้ตรวจการรัฐสภาหรือ
ศาลปกครองได้หรือไม่

เพราะเรื่องนี้กระทบต่อส่วนราชการ โดยตรง แต่มีผลกระทบต่อประชาชนทางอ้อม
ผู้ตรวจการรัฐสภาหรือศาลปกครองท่านใด ที่ได้อ่านบทความนี้
หากจะกรุณาแจ้งผ่าน “วารสารข้าราชการ” ด้วย ก็จะเป็นพระคุณยิ่ง
“เทอร์โบ” จะได้เป็นผู้นำทีมร้องเรียนในเรื่องนี้
ทั้งนี้ เพื่อพิทักษ์ปกป้องภาษีของประชาชน ให้นำไปใช้ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ
ชาติ

ไม่ใช่ช่วยให้เงินเดือน เงินโบนัส หรือสวัสดิการของพนักงานรัฐวิสาหกิจบางคนสูงขึ้น
อย่างเช่นในปัจจุบัน
